

Ž. 141

Iz 6:1 Roku, *ktorého* zomrel kráľ Uziáš, videl som Pána sedieť na vysokom tróne a povznesenom, a podolok jeho *rúcha* naplňoval chrám.

Iz 6:2 Serafíni stáli nad ním. Každý mal šesť krýdel; dvoma zakrýval svoju tvár, dvoma zakrýval svoje nohy a dvoma lietal.

Iz 6:3 A volali jeden druhému a hovorili: Svätý, svätý, svätý Hospodin Zástupov, celá zem je plná jeho slávy.

Iz 6:4 A pohly sa základy prahov od hlasu volajúceho, a dom sa naplnil dymom.

Iz 6:5 Vtedy som povedal: Beda mne, lebo zahyniem, pretože som človek nečistých rtov a bývam prostred ľudu nečistých rtov; *beda mne*, lebo moje oči videly Kráľa Hospodina Zástupov!

Iz 6:6 **Tu priletel ku mne jeden zo serafínov majúc v ruke žeravý uhol, ktorý vzal kliešťami s oltára. (žeravý uhol na kadenie)**

Iz 6:7 **A dotknul sa mojich úst a riekol: Hľa, tento uhol sa dotknul tvojich rtov, a tak odišla tvoja nepravosť, a tvoj hriech je prikrytý.**

Iz 6:8 Potom som počul hlas Pánov, ktorý hovoril: Koho pošlem, a kto nám pojde? *Vtedy* som povedal: Hľa, tu som, pošli ma.

Iz 6:9 A riekol: Id' a povieš tomuto ľudu: Počut' počujte, ale neporozumejte, i hľadieť hľadíte, ale nepoznajte!

Iz 6:10 Učiň *to*, aby stučnelo srdce tohoto ľudu, a jeho uši aby oťažely, a jeho oči zaslep, aby nejakto nevidel svojimi očami a svojimi ušima nepočul, a jeho srdce by porozumelo, a obrátiac sa bol by uzdravený!

Iz 6:11 A keď som povedal: Až dokedy, Pane? *odpovedal*: Až dokiaľ nespustnú mestá na toľko, že nebude obyvateľa, a domy, že nebude *v nich* človeka, a dokiaľ zem celkom nespustne.

Iz 6:12 A Hospodin vzdiali človeka, a *bude* to veľká opustenosť v zemi.

Modlitba:

Nebeský Otec v mene Ježiš ťa prosíme o správne pochopenie tvojho večného, nemenného slova. Amen

Dnes budem rozoberať Malachiášovo proroctvo, ktoré Rímskokatolíci si vztiahli na obeť omše.

Katolícka

Mal 1:11 Lebo od východu slnka až po západ je veľké moje meno medzi národmi a na každom mieste budú obetovať, budú prinášať môjmu menu čistú obeť, lebo je veľké moje meno medzi národmi, hovorí Pán zástupov.

Teraz pre porovnanie uvediem najprv naše aj české najčastejšie preklady tohto Malachiášovho prorockého verša:

Roháček:

Mal 1:11 Lebo od východu slnka až po jeho západ *je* veľké moje meno medzi národami, a na každom mieste sa kadí *a* obetuje môjmu menu, a to čistý obetný dar **obilný**, lebo moje meno je veľké medzi národami, hovorí Hospodin Zástupov.

Kralická

Mal 1:11 Nebo od východu slunce až na západ jeho veliké bude jméno mé mezi národy, a na všelikém místě kadění přinášíno bude jménu mému, a oběť čistá. Veliké zajisté jméno mé bude mezi národy, praví Hospodin zástupů,

1. marca 2015

B21

Mal 1:11 Vždyť mé jméno je veliké mezi národy od východu slunce až na západ - tam všude budou mému jménu přinášet kadidlo a čisté oběti. Ano, mé jméno je veliké mezi národy, praví Hospodin zástupů.

Evanjelický

Lebo od východu slnca až po jeho západ je veľké moje meno medzi národami, a na každom mieste sa kadí a obetuje môjmu menu, a to čistý obetný dar obilný, lebo moje meno je veľké medzi národami, hovorí Hospodin Zástupov.

Vulgáta, od Hieronyma, prevažne z ktorej sa robili preklady

ab ortu enim solis usque ad occasum magnum est nomen meum in gentibus et in omni loco sacrificatur et **offertur nomini meo oblatio munda** quia magnum nomen meum in gentibus dicit Dominus exercituum

Katolícky preklad ani Vulgáta nemá slovíčko kadenie.

V Evanjelický preklad pravdepodobne okopíroval z Roháčkovho slovo obilný, alebo naopak. Roháček z evanjelického. Slovo obilný majú len evanjelický preklad a Roháčkov.

Slovo obilný tam nepatrí.

Vyvodili ho a pridali asi logicky zo starozákonných veršov, lebo každodenne sa prinášal obilný dar spolu s baránokom.

Napr. máme príkaz:

Ez 46:15 Každé ráno teda obetujú baránka, **pokrmovú obeť** (obeť suchá, múčna obeť) a olej ako ustavičný celopal.“

Ako sme mali možnosť počuť, rôzne preklady sa nezhodujú v čase či prítomnom či budúcom:

Pre človeka, ktorý sa nezaobera skúmaním Písma a kontextu okolo neho to vyznie ako veľký problém

Jedny preklady uvádzajú že meno Božie je medzi národmi veľké, iné – že bude veľké.

Božie meno vtedy medzi národmi okolia Izraela bolo naozaj veľké. A preto sa okolité národy báli Izraela, pretože ak bol Izrael poslušný, tak za nich proti iným národom bojoval sám Hospodin.

Ale sedí tam aj budúci čas – bude veľké, pretože vzhľadom na kontext sa jedná o budúcnosť a Božie meno je stále veľké medzi národmi.

Obeť čistá – preklady:

Ďalej väčšina prekladov Písma má uvedený budúci čas, kedy sa bude prinášať čistá obeť, a menšina prekladateľov uvádza prítomný čas, že prináša sa čistá obeť.

V čom je háčik:

Proroci hovorili v prítomnom čase, aby naznačili to, čo sa ešte malo stať ako prítomné, ako isté.

Čiže z každého prekladu sa dá dospieť k jednému záveru

(až na Roháčkov a evanjelický, lebo doplnené slovo: „obilný“ mení úplne význam verša a ani nezapadá do kontextu.)

Lebo dar obilný sa prinášal iba na jednom mieste, iba v Jeruzaleme.

Vzhľadom na kontext a vzhľadom na dobu naplnenia a vzhľadom na správne pochopenie pre prvočitateľa tohto verša, tak v tomto prípade tento verš vystihol najlepšie preklad B21:

B21

Mal 1:11 Vždyť mé jméno je veliké mezi národy od východu slunce až na západ - tam všude budou mému jménu přinášet kadidlo a čisté oběti. Ano, mé jméno je veliké mezi národy, praví Hospodin zástupů.

Čiže vzhľadom na kontext okolo verša toto proroctvo hovorí o Novozákonných obetiach.

Verše pred tým hovoria o obetiach, ktoré Izraeliti prinášali. Podľa Božieho nariadenia mali prinášať na obety dokonalé, najkrajšie zvieratá stáda. No oni prinášali slepé, chromé, nevládne, čo Boh bral ako opovrhovanie jeho menom. A preto aj Boh dal toto proroctvo skrze Malachiáša:

Mal 1:6 Syn ctí otca a sluha svojho pána; ale jestli som ja otec, kde *je* moja česť? A jestli som pánom kde moja bázeň? Hovorí Hospodin Zástupov, vám, kňazi, ktorí opovrhujete mojím menom a hovoríte: V čom opovrhujeme tvojím menom?

Mal 1:7 Donášate na môj oltár poškrvnený chlieb a hovoríte: Čím ťa poškrvníme? Tým, že hovoríte: Stolom Hospodinovým sa opovrhuje.

Mal 1:8 A keď donášate obetovať slepé, *to* nie je zlé; a keď dovádzate chromé alebo nemocné, *to* nie je zlé! Nože obetuj to svojmu vládarovi, či mu budeš milý, alebo či pohliadne na teba? hovorí Hospodin Zástupov.

Tí, ktorí tu chybili boli ľudia, ale najmä kňazi.

Kňazi to bola skupina služobníkov Jeruzalemského chrámu z kmeňa Lévi, ktorého sám Boh ustanovil na túto obetnú službu.

Kňazi boli prostredníci medzi Bohom a ľudom. Ak ľud spáchal hriechy, kňazi uzmierovali Boha.

Ľud namiesto najkrajších a najlepších zvierat stáda kňazom donášal do chrámu Bohu na obetu odpad, ktorého sa chovatelia zbavujú, ktorý patrí na porážku, alebo do kafilérky. Tak hlboko Izrael padol vo svojom zmýšľaní, chápaní Boha a úcte k Bohu.

Obetovali Bohu to, čo by sa im samým hnusilo, alebo by pohrdli s tým, kto by im takýto dar doniesol.

Sám Boh sa pýta: predniesol by si ako dar svojmu vládarovi takéto zviera? Či pohliadne na teba, keď mu takéto ošklivé zviera donesieš?

A kňazi asi nechceli mať konflikt s obetujúcimi, nechceli stratiť ich priazeň, veď nakoniec sú to títo ľudia od ktorí platili ich mzdu a žili z ich milodarov.

Kňazi prijímajúc a obetujúc takéto obeti znesväcovali Božie meno.

1. marca 2015

A vlastne je to aj obraz dnešnej doby. Pre Boha, pre službu jeho evanjeliu človek dáva to posledné, tie smeti, tie odrobinky prostriedkov, či času.

No keď človek súrne niečo potrebuje od Boha, tak vie Bohu až vtedy sľúbiť najlepšieho barana zo stáda.

Ľud aj kňazi zabudli a zabúdajú na veľkosť Božiu, zabudli na jeho slávu, zabudli, že všetky zveri majú od Boha. Že Boh nežiadal nič iné, iba to, čo im on požehnal.

No ľud sa pokrytecky pýta v 6 a 7 verši:

A čím ťa Bože poškrňujeme? V čom opovrhujeme tvojím menom?

Malachiášovo proroctvo sa nevzťahuje na starozákonnú obeť.

pretože od východu slnka až po západ sa neprinášala starozákonná obeť. Tá bola prinášaná len v Jeruzaleme.

od východu slnka až po západ zahŕňa v sebe celý svet. Čiže okruh zeme aj tých, čo bývajú na ňom.

Ide tu o čistú svätú obeť a kadidlo, ktoré bude prinášané v budúcnosti. Teraz už vieme, že sa toto proroctvo vzťahuje jedine na Nový zákon.

Na akú obeť sa ale vzťahuje Malachiášovo proroctvo?

Čo je teda tá čistá svätá obeť a kadenie v budúcnosti?

Rímskokatolíci v tom majú jasno: je to svätá omša, je to každodenná nekrvavá obeť Ježiša Krista.

Kto kadí? Vieme že východné cirkvi aj Rímskokatolíci. My sa sústredíme na Rímskokatolíkov, lebo sú najviac zastúpení na Slovensku. Lebo ich náboženstvo je najviac - od východu slnka až po západ rozšírené. Takže Rímskokatolíci kadia. Protestantské cirkvi vôbec nepoužívajú kadidlo.

1:0 vhrávajú katolíci

Kto prináša obeť? Na obeť treba kňazov a zasa sú to Rímskokatolíci, ktorí majú kňazov a každý kňaz musí povinne každodenne (čiže ustavične) prinášať túto čistú nekrvavú obeť.

2:0 vyhrávajú katolíci

Takže bratia a sestry, nastáva hodina pravdy.

Ak sa toto proroctvo vzťahuje skutočne na omšu, tak sme spravili najväčšiu chybu v živote, že sme opustili túto každodennú obeť konanú kňazmi na každom mieste a takisto aj kadenie ktoré je prorokované je tiež konané Rímskymi katolíkmi. Teraz čo urobíme?

Vykonáme pokánie a vrátíme sa naspäť do Rímskej cirkvi.

Alebo?!

1. marca 2015

Pozrieme sa najprv na túto obeť z vyjadrení čo učia Rímskokatolíkov ich authority:

Obeta Nového zákona bola predpovedaná a ustanovená Ježišom Kristom pri poslednej večeri.

Túto obeť pozostávajúcu z chleba a vína predpovedal prorok Malachiáš.

Cirkevní otcovia, ktorí sa touto obeťou, týmto Malachiášovým proroctvom zaoberali hovoria o obeti Nového zákona.

O tom že Malachiáš nehovoril o Starozákonnej obeti je jasné z toho, že pohania po celom svete nemali ešte pravé obete, obete omše.

Obrátenie pohanov a konanie omší nastalo až po novom zákone.

Božie proroctvo o Ježišovi Kristovi:

Ž 2:7 Zvestujem Pánovo rozhodnutie: Pán mi povedal: „Ty si môj syn. Ja som ťa dnes splodil.

Ž 2:8 Žiadaj si odo mňa a dám ti do dedičstva národy a do vlastníctva celú zem.

Teda až v Novom zákone sa naplnilo, čo Boh povedal svojmu Synovi. Až v Novom zákone pohania boli privedení po celom svete ku viere v Krista, ktorému Otec dal všetku moc a všetku vládu.

Katolícky autor opisuje učenie Tridentu:

Táto obeta, ktorá je prorokovaná na každom mieste sa nevzťahuje na obetu Ježiša Krista na kríži, pretože tá bola prinesená iba raz a na jenom mieste, na Kalvárii

Pohanské obeti boli ohavnosťou pred Hospodinom, pretože boli spájané so smilstvom, vraždami detí, a boli prinášané nie Bohu, ale diabliovi.

1Kor 10:20 Ale to, čo obetujú, obetujú zlým duchom, a nie Bohu. A ja nechcem, aby ste boli spoločníkmi zlých duchov.

Takže Malachiášovo proroctvo sa vzťahuje jedine na svätú omšu, ktorá sa jediná prináša na každom mieste

Ani nehodnosťou a zlomyseľnosťou obetujúcich nemôže byť poškrvnená – to v preklade znamená že kňaz môže mať aj ťažký hriech, ale obeť bude stále čistá, nepoškrvnená, pretože nezáleží od kňaza, ale od toho, kto sa obetuje.

Lebo v obeti Nového zákona prináša sám Kristus obetný dar: kňazi sú ako jeho sluhovia, ktorí pri konaní tejto viditeľnej obete prepožičiavajú Kristovi ústa i ruky.

Totíže Ježiš Kristus sedí po pravici Otca, je neviditeľný a aby ľudia mohli vidieť a rozumieť, musí Kristus ku konaní tejto obete používať svojich kňazov.

Kristus obeť ustanovil a sám obetoval pri poslednej večeri, lebo na žiadnom inom mieste Písmo sväté o takej zmienke nehovorí. Pri poslednej večeri sa stalo všetko, čo sa pri obeti vyžaduje.

Tu premenil Ježiš Kristus ako najvyšší kňaz chlieb a víno vo svoje presväté telo obetné a svoju krv obetnú a venoval oboje nebeskému Otcovi aby ako najvyššieho pána všetkých vecí uctil a sa jemu klaňal.

1. marca 2015

Kristus premenil totiž chlieb vo svoje presväté telo, ktoré podľa svojho určenia obetným telo bolo, ako to sám vyslovil hovoriac: Obeti a darov si nechcel, ale pripravil si mi telo. (Hebr 10, 5)

Jeho telo malo teda byť jeho Otcovi lúbeznou obeťou i krvavou i nekrvavou.

A potom premenil víno v svoju presväťú krv, ktorá už vo svojom odlúčení od tela podstatne krvou obetnou bola. Preto ju nazýva Pán Ježiš krvou Zákona a to nového i večného, pretože bez krvi sa žiadna zmluva nerobí.

Slová, ktoré Pán Ježiš pri poslednej večeri, pri posvätnom diele svojom použil, vyjadrujú nám, že výkonom svojim obetoval: Toto je moje telo, ktoré sa obetuje za vás.

Týmto obetovaním svojho tela Evanjelista Lukáš poukazuje na skutočné obetovanie pri samej poslednej večeri. Toto telo sa vydáva tomu, komu bolo na kríži vydané – to jest Nebeskému Otcovi.

Ako dôkaz toho všetkého je Matka cirkev. (Rímskokatolícka)

V tomto zmysle Matka, cirkev svätá, (čiže Rímska) úkony a slová Pána pri poslednej večeri vždy konala, požívala. (tridentský koncil 22 sess, kapitola 1 verš 1, 2)

A ona svedčí o tom, že pri poslednej večeri Kristus Pán sa skutočne obetoval a preto platí toto svedectvo viac než akékoľvek výklady ostatných ľudí. Lebo cirkev živého Boha (Rímskokatolícka) je podľa apoštolského učenia stĺpom a oporou pravdy.

Pri poslednej večeri konal teda Kristus Pán svoj kňazský úrad podľa Radu Melchizedeka.

Tak teda pravdou je, čomu cirkev katolícka vždycky učila, že Pán Ježiš pri poslednej večeri najsvätejšiu obeť omše ustanovil. Tá je podľa Tridentského snemu tou čistou nepoškrvnenu obeťou ktorú predpovedal prorok Malachiáš, že prinášaná bude jeho menu ktoré je veľké medzi národmi na všetkých miestach ako obeť čistá, obeť nekrvavá.

Podľa:

Ctih. Martin z Kochemu OFMCap.: Výklad Nejdražší oběti Mše svatě. vydání r. 1933 u Ladislava Kuncíře v Praze.

Toto je jeden z dôkazov rímskokatolíkov o proroctve Malachiášovom o obete omše. V katechizme ani Vatikánskych dokumentoch bežne dostupných sa ale nedá toto proroctvo nikde nájsť o tejto čistej obeť vzťahujúcej sa na omšu, preto som citoval kapucína, ktorý toto dostatočne zhrnul z Tridentského koncilu.

Keď sme chodili na omše, tak na každej omši sa pred premenením, počas premenenia a po premenení, číta kánon.

Používajú sa na omšiach štyri kánony, čiže štyri modlitby ktoré kňaz číta.

V nedeľu a prikázaný sviatok sa v kostole pred a počas premenenia a po premenení číta tretí kánon, inak povedané tretia eucharistická modlitba, ktorú máme dobre v mysli založenú pretože sme všetci boli katolíckmi. A toto majú vtlačené v mysli rímskokatolíci, pretože ak niečo tisíckrát poviete, tak sa vám to do mysle vtlačí. Pripomením tento tretí kánon:

1. marca 2015

Naozaj si svätý, Otče, a právom ťa chváli každé tvoje stvorenie, lebo skrze svojho Syna, nášho Pána Ježiša Krista, mocou a pôsobením Ducha Svätého oživuješ a posväcuješ všetko a ustavične si zhromažďuješ ľud, aby od východu slnka až po jeho západ prinášal tvojmu menu obetu čistú.

Takže bratia a sestry zatiaľ tu máme záver, že Malachiáš prorokoval o rímskokatolíckej omši.

ešte si pozrieme systém kadenia u Rímskokatolíkov:

Incenz

Je používanie kadidla a tymiánu.

Kadidelnica a tymián sú posvätné predmety

Incenzuje sa pri odpustovej slávnosti, pri slávnostiach – na Vianoce, Veľkú noc, na veľké sviatky, pri pohrebe, pri návšteve Biskupa, pri poklone sviatosti – adorácii,

Incenzujú sa pri mariánskych slávnostiach sochy Panny Márie.

Incenzuje sa oltár, kňaz a ľud.

Postup kadenia je predpísaný. Dvaja miništranti, (alebo kostolník u nás) jeden donesie kadidlo a jeden drží loďku s tymiánom.

Jeden ten čo má kadidelnicu, ten incenzuje.

Aj kývanie kadidlom je predpísané, koľko ťahov kadidlom sa musí spraviť.

Ja s tým nemám skúsenosti, pretože u Redemptoristov kadili každý štvrtok večer pod obrazom Matky ustavičnej pomoci a mne to akosi bolo proti srsti, tak som sa na týchto omšiach nezúčastňoval, lebo boli večer, chodieval som radšej na ranné omše na šiestu.

Postup kadenia:

Najprv sa dvoma ťahmi kadí oltár, pozor, nie samotný oltár ale relikvie, čiže kosti mŕtvol ľudí, čo sú v ňom zabudované.

Potom Evanjeliár, potom nejaká socha – kto má sviatok – buď Panny Márie, alebo svätca, alebo bočný oltár, potom kríž, potom ľud, potom samotný oltár, potom kňaz.

Potom sa incenzuje pred čítaním evanjelia a potom priamo keď nastáva premenenie.

Kadidelnica je opísaná, visí prevažne na troch retiazkach, štvrtou sa odkrýva vrchný kryt

Tymián je ukrytý v nádobe tvaru loďky, tam je aj lyžička na dávkovanie

Tymián sa kladie na rozpálené uhlie v kadidelnici

Tak máme katolícke dôkazy, že Malachiášovo proroctvo je obeta omše aj kadidlo používajú, na rozdiel od protestantov, nič neobetujú a ani kadidlo vôbec nepoužívajú.

1. marca 2015

Čo teraz? Urobíme pokánie a navrátíme sa naspäť do Matky cirkvi?

Alebo?!

Tak poďme si tento Malachiášov verš a jeho kontext pozrieť detailnejšie:

Najprv kadenie:

V Starom zákone je kadenie predpísané samotným Bohom a do najmenších detailov rozpísané ako a čo a kde a kto má kadiť.

V Novom zákone ale nikde nemáme predpísané, ani len zmienka o tom ako a čo a kde a kto má kadiť.

Katolíci odvolávajú že používanie kadidla prešlo zo židovstva do kresťanstva. Žiaľ, kresťania nepoužívajú žiadne kadidlo, teda katolíci si kadenie vymysleli, alebo prevzali z pohanských obradov.

Nekadí sa ustavične, alebo stále, alebo denne, kadí sa len na určité slávnosti. Čiže zasa to nemôže byť katolícke kadenie.

Kadenie znamená – že kňaz obetuje modlitby prítomného ľudu Bohu. Nevieť síce aké modlitby, lebo každý len pozerá čo kňaz a miništranti robia. A 90% ľudí si to tam prišlo odsedieť, alebo odtrpieť svoju účasť aby nemali ťažký hriech.

Vyvstáva otázka: komu sa to kadí, keď v Novom zákone Boh neprikázal, neustanovil kadenie?

Jer 44:15 Nato všetci mužovia, ktorí vedeli, že ich ženy okiadzajú cudzích bohov, i ženy, ktoré stáli vo veľkom zástupe, a všetok ľud, ktorý býval v egyptskej krajine a v Patrose, odpovedal Jeremiášovi takto:

Jer 44:16 „Vo veci, ktorú si nám hovoril v mene Pána, ťa neposlúchneme.

Jer 44:17 Naopak, budeme robiť všetko, čo naše ústa poslúbovali: budeme páliť kadidlo kráľovnej neba, budeme jej liať nápojové obety, ako sme to robili my i naši otcovia, naši králi i naše kniežatá v mestách Júdska a po uliciach Jeruzalema. Vtedy sme mali chleba dosýta, boli sme blažení a nepoznali sme nešťastie.

Pozrime sa na obeť omše:

Čo tu nesedí:

My vieme, že Rímska omša a kadenie je sústredené najmä do chrámov a na vybrané miesta. Čiže na konkrétne predpísané miesta. No prorok Malachiáš hovorí o KAŽDOM mieste. preto táto Novozákonná obeť nemôže byť omša.

Starý zákon mal spísané dopodrobna kto má vykonávať kňazský úrad, ako sa bude kňaz, Veľkňaz obliekať, aký bude chrám, ako bude detailne vybavený, nariadil aká obeť sa kedy prinesie a detailne nariadil celú bohoslužbu.

Čiže celý starozákonný obetný systém nadiktoval do najmenších detailov Boh. Ak niekto tento obetný systém porušoval, ak niekto tento obetný systém nekonal tak, ako Boh prikázal a **treba dodať**, že Bohu

1. marca 2015

veľmi záležalo na detailoch - tak bol samotným Bohom usmrtený, alebo prišli naňho tresty od Boha, alebo za nesprávne obete trpel dôsledky celý národ.

Napríklad Veľkňaz, keď mal službu raz do roka vo svätyni svätých, bol priviazaný povrazom na nohe, ak by bol Bohom usmrtený pre nedodržanie pravidiel, alebo pre nesprávne očistenie sa, ak by bol usmrtený, tak mal špagát na nohe, aby ho mohli vytriahnuť za nohy mŕtveho zo svätyne, lebo kto by vošiel do svätyne zobrať ho, bol by usmrtený takisto Bohom.

Pozrime sa na rímskokatolícky chrám: tiež má svoje pravidlá určené, každý detail predpísaný ako a čo sa má na omši robiť, aké oblečenie, akej farby majú kňazi nosiť, ako sa má kadiť, ako ma vyzerá vnútro chrámu, ako má vyzeráť oltár... tiež do detailov je to predpísané.

Už len obyčajný človek keď uvidí viac kostolov, vidí, že sa skladá z prednej časti, kde sa koná obeta, kde je oltár, kde je hlavný oltár v ktorom je zabudovaný bohostánok, kde sídli, prebýva ich boh.

Oltárna časť chrámu čiže hlavný oltár, čiže to je tá celá drevená stena v starých kostoloch, kde je bohostánok je vždy smerom na východ, čiže keby ste nevedeli orientovať niekde v cudzom prostredí, kde je východ, stačí sa pozrieť kde je na Rímskokatolíckom kostole oltárna časť.

V každom oltári, na ktorom sa koná obeta omše, sú zabudované rozdrvené úlomky kostí mŕtvol, čiže inak povedané relikvie katolíkov, ktorí boli vyhlásení Rímskym pápežom za blahoslavených, svätých.

Na tom oltári má byť plachta, sviečky, stojan na misál, čiže knihu, z ktorej čítajú omšové texty.

Hlavný oltár sa skladá z hlavných sôch, alebo obrazov, svätých, Krista, ktorým je venovaný a posvätený konkrétny chrám. Zaujímavé, je že hodne kostolov na Slovensku je zasvätených Panne Márii, niekde som čítal že väčšia polovička.

Potom po bokoch oltára sú zasa sochy svätých Petra a Pavla. aj sochy iných svätých...Na vrchu oltára je tvár starého šedivého starobou zničeného deda, ktorý sa nikdy nehopil. Vyzerá ako bezdomovec bez chuti a radosti zo života. Táto tvár predstavuje Boha stvoriteľa.

Predstavuje tvár Boha, ktorý zakázal v druhom prikázaní desatora zobrazovať ho, no katolíci si toto prikázanie vytrhli z desatora. Čiže nielenže vytrhli druhé prikázanie, ale aj Boha zobrazujú ponižujúco ako nejakého žobráka, biedáčika.

Potom je tam v strede dolu malinký bohostánok, v ktorom podľa nich skutočne prebýva boh. Tohto boha môžu okrem kňazov otvárať, môžu sa dotýkať a rozdávať aj určení miništranti. V západných krajinách tohto boha môžu vyťahovať zo skrinky a rozdávať ľuďom aj ženy.

Aj tento hlavný oltár máva tiež zabudované relikvie, hlavne v starých chrámoch.

Potom po bokoch kostola sú vedľajšie oltáre, ktoré sú tiež nejakej udalosti, alebo katolíckemu svätému zasvätené.

Potom väčšia časť kostola je na sedenie ľudu. Po stenách a strope sú rôzne sochy a maľby zomrelých smrteľníkov aj boha.

Kostol má na konci svoju zvonnicu, ktorá zvoláva na omšu a bije ráno o šiestej a na poludnie o dvanástej na modlenie sa Anjel Pána.

To len v stručnosti som prešiel.

Ako študujeme Bibliu, tak žiaden z uvedených skutočností Rímskeho kostola a obety ani kňazstva nie je uvedený NIKDE v Biblii. Nič z toho tam nenájdeme.

OMŠA JE MODLOSLUŽBA

Omša je modloslužba od začiatku: trištvrte hodiny pred omšou sa modlí k Panne Márii – Márioslužba – keďže sa k nej modlia na každom mieste aj v chráme zhotovenom ľudskou rukou, tak je potom Panna Mária všadeprítomná a je teda ich bohom s malým „b“.

Dajme si pozor: Panna s veľkým „P“ to je meno božstva.

Aby nás to nemýlilo – Mária pred a po pôrode Krista s malým „p“ je Biblická postav a mala muža a porodila ďalších Ježišových bratov a sestry.. Bola pannou až kým s Jozefom po pôrode nezačala sexuálne žiť.

Katolícka Panna Mária je uctievané katolícke božstvo, lebo je nepoškvrnená, vždy Pannou a bez hriechu. Po trištvrte hodiny modlitieb prevažne k Panne Márii je omša. Omša je zlátanina nesprávnych biblických veršov, nesprávne vysvetlených a domyslených a pozmenených.

Jediné správne na omši je čítané Božie slovo, ktoré ale nikto nechápe, lebo ho nikto správne podľa Božích pravidiel nevysvetľuje. (Sk 8, 30-31) a keďže ho nikto správne nevysvetľuje, lebo katolíci majú pod príkazom , aby si ho nevysvetľovali také aké je, ale iba s vysvetleniami Rímskej cirkvi. A tak je toto Božie slovo u Rímskokatolíkov pozbavené moci. Lebo IBA v Božom slove je moc, nie vo sviatostiach, tie sa v Písme nevyskytujú nikde. (Hebr 4, 12)

Božie slovo, ktoré má moc, pozbavili teológovia a kňazi a biskupi a pápeži moci.

Potom nasleduje obeta chleba a vína – kňaz (to je kto?) obetuje chlieb a víno, ktoré potom premení svojimi rukami vraj slovami Písma. No podľa sa skutočne pozrieť, či slová premenenia sú podľa Písma:

Lk 22:19 Potom vzal chlieb a vzdával vďaky, lámal ho a dával im, hovoriac: „**Toto je moje telo, ktoré sa dáva za vás. Toto robte na moju pamiatku.**“

Vysvetlenie: Je napísané, že Ježišovo telo sa DÁVA, nie obetuje. No RKC tam dala namiesto „dáva“ slovo „obetuje“. Čím mení slová Písma. A tak jej z omše vychádza obeť, nie pripomienka Pánovej večere.

Ľuďom sa vždy vryje do pamäti to, čo sa stokrát opakuje. A keďže sa pri premenení hovorí že telo sa obetuje, tak v myslí majú katolíci zakomponované, že je to obeta.

Mt 26:27 Potom vzal kalich, vzdával vďaky a dal im ho, hovoriac: „**Pite z neho všetci:**

Mt 26:28 **toto je moja krv novej zmluvy, ktorá sa vylieva za všetkých na odpustenie hriechov.**

Ďalšia lož je v tomto verši, ktorý je v RKC Písme zmenený a preto dáva úplne iný význam:

1. marca 2015

Slovo ktoré je v origináli gréckom a každom preklade „mnohých“ nahradili slovom „všetkých“ , čo úplne mení význam celého verša!

Ježišova krv je vyliala za mnohých.

teda nie všetci jej uveria! Nie všetci chcú uveriť jedinej dokonalej a dostatočnej obeti. Kristova obeta je dostatočná na pokrytie hriechov celého sveta, ale jeho krv nie je vyliala za **všetkých pretože tým by mali všetci ľudia odpustené hriechy, museli byť všetci ľudia od kraja spasení, všetci by nakoniec skončili v nebi.** Ale vidíme vo svete že ľudia nechcú prijať posledného a večného kňaza a veľkňaza Ježiša Krista a jeho poslednú obeť, preto sadli na lep diablovmu zvodu, ktorý im ponúkol kňazov a nekonečné a nedostatočné obete.

A po omši nasleduje ako posledné pesnička k Panne Márii. Takže celá omša je o prekrútenom Božom slove a úcte k niekomu inému ako k Bohu. Je to úcta a obeta diablovej, ktorý od počiatku sveta sa dáva na roveň Bohu. Omša nie je Bohoslužba, ale modloslužba. Je to duchovné smilstvo. A za modloslužbu je večný trest pre každého, kto sa od nej neodvráti.

Treba pamätať na to, že Boh zahubil pri potope celý svet okrem ôsmich ľudí a takisto to bude aj na konci sveta, už len veľmi málo bude tých, ktorí IBA Bohu budú veriť, iba jeho vzývať! (Lk 17, 26)

Boh vo svojom slove nám zanechal skutočnosti, ktoré Rímskokatolíci úplne ignorujú a popierajú a preklínajú Tridentským koncilom:

Že Ježišova obeť bola dokonalá:

Hebr 7:28 Zákon totiž ustanovuje za veľkňazov ľudí podrobených slabosti, ale slovo prísahy, ktoré odznelo po zákone, ustanovuje Syna, dokonalého naveky.

A jedinou obeťou NAVŽDY sú zdokonalení tí, ktorí jej veria, čiže nie dennými obetami omše.

Hebr 10:14 Lebo jednou obeťou zdokonalil navždy tých, ktorí sa posväcujú.

Dostatočná:

Hebr 10:16 „**Toto je zmluva, ktorú s nimi uzavriem po tých dňoch, hovorí Pán: svoje zákony vložím do ich srdc a vpíšem im ich do mysle;**

Hebr 10:17 a na ich hriechy a neprávosti si už viac nespomeniem.“

Hebr 10:18 A kde sú ony odpustené, tam už niet obety za hriech.

Omša je neustála obeta za hriechy živých a pochovaných, čiže mŕtvych telom - aj duchom.

Ježišova obeta bola dokončená:

Jn 17:4 Ja som ťa oslávil na zemi: dokončil som dielo, ktoré si mi dal vykonať.

Jn 19:28 Potom Ježiš vo vedomí, že je už všetko dokonané, povedal, aby sa splnilo Písmo: „Žiznim.“

Jn 19:29 Bola tam nádoba plná octu. Nastokli teda na yzop špongiu naplnenú octom a podali mu ju k ústam.

Jn 19:30 Keď Ježiš okúsil ocot, povedal: „Je dokonané.“ Naklonil hlavu a odovzdal ducha.

Hebr 1:3b Preto keď vykonal očistenie od hriechov, zasadol po pravici velebnosti na výsostiach;

1. marca 2015

Omše sú nekonečná nikdy nedokončená obeť za hriechy ľudu živého a mŕtveho, ktoré tu budú do konca sveta.

Ježišova obeť bola jediná:

Hebr 10:12 No tento priniesol jedinú obeť za hriechy a navždy **zasadol po pravici Boha.**

Omší sa denne vykonáva státisíce.

Ježišova obeť bola posledná:

posledná až kým nepríde a máme si pripomínať jeho večeru, (jesť chlieb a piť víno) kým nepríde druhý krát v tele na túto zem (čiže nie státisíce krát na katolícke oltáre)

1Kor 11:26 A tak vždy, keď budete jesť tento chlieb a piť tento kalich, zvestujete Pánovu smrť, kým nepríde.

Pripomienka Pánovej večere Pánov príkaz znie: jesť a piť chlieb a víno, nie obetovať a premieňať. Ježiš neustanovil žiadnu obeť, žiadnu mágiu, žiadne čarovné slová žiadnych čarodejníkov, v ktorých moc čarovať bude v ich rukách a slovách. Kristus nevyslovil žiadnu formulku, po ktorej vyslovení veci menia podstatu, pri ktorej vyslovení sa mení podstata chleba a vína.

Kristus je jediným Novozákonným kňazom a je kňazom naveky a preto IBA k nemu máme vzhliadať:

Hebr 7:21 „Pán prisahal a nebude ľutovať: Ty si kňaz naveky,“

Rímska obeta omše teda nebola ustanovená samotným Kristom. Nekonali ju apoštoli, nekonal ju ľudia po nich, ale vznikla oficiálne, oficiálne bola nariadená až v roku 1215.

A ako ju nariadili, začala sa Inkvizícia, čiže zabíjanie kresťanov, čiže tých, ktorí neverili v túto obeť omše a nechceli sa podvoliť diktátu a modlárstvu Rímskej cirkvi.

Inkvizícia trvala až do II Vatikánskeho koncilu ktorý sa uskutočnil v 1962 – 1965 roku. Potom presedlali na falošný humanizmus.

Kde sa vzali kňazi, keď v Biblii je IBA všeobecné kňazstvo?

Akí sú Rímski biskupi, keď biskup ustanovený Bohom MUSÍ:

1Tim 3:2 Ale biskup musí byť **bez úhony, muž jednej ženy, triezvy, rozvážny, slušný, pohostinný, schopný učiť;**

1Tim 3:3 nie pijan, ani bitkár, **ale skromný, nie neznášanlivý, ani chamtivý;**

1Tim 3:4 **musí dobre viesť svoj dom a deti držať v poslušnosti a v celkovej mravnej čistote.**

1Tim 3:5 **Ved' kto nevie viesť svoj dom, ako sa bude starať o Božiu cirkev?!**

Kto je Rímsky pápež, keď žiadnu hierarchiu Boh neustanovil, pretože všetci sú si bratmi a majú si slúžiť v spoločenstve navzájom darmi, ktoré majú od Boha.

1. marca 2015

Nový zákon NIKDE nepredpokladá, že sa budú rukami vykonávať nejaké obety po nanebovstúpení Krista, pretože kresťania zhládajú na jedinú dokonalú a dostatočnú obeť Ježiša Krista a v Ježišovi Kristovi majú posledného kňaza a veľkňaza (teda nemajú žiadneho pápeža), lebo vo všetkom Božie **slovo PRIKAZUJE vo viere vzhliadať na Ježiša Krista.**

VO VIERE znamená že veríme v neviditeľné veci zjavené v Božom slove – v neviditeľného kňaza Ježiša Krista. V neviditeľného jediného prostredníka Ježiša Krista. (1 Tim 2, 5) A keďže je jediný prostredník, neexistujú iní prostredníci. NIKDE Písmo nám nedáva viditeľných prostredníkov, čiže ľudí aby sme na nich vzhliadali, aby sme mali skrze nich odpustené hriechy, aby nám sprostredkovali niečo od Boha, pretože to je pre Boha dôkaz NEVIERY v jeho neviditeľné a predsa jasné a citeľné pôsobenie pre tých, ktorí mu veria.

Typické pre Rímsku náuku je náuka vytvorená z ľudských – z teologických výmyslov, ktoré nie sú vôbec Bohom zjavené vo večnom, nemennom Božom slove.

A táto Rímska náuka je vymyslená ľuďmi prevažne po roku 1200 je doplnená citátmi Písma, ktoré sú vytrhnuté z kontextu.

Rímska náuka len ľudský výmysel, alebo priamo poviem satanský a toto je podporované falošnými zjaveniami, znameniami a zázrakmi.

2Kor 11:13 Lebo takí falošní apoštolovia sú ľstivými robotníkmi, pretvarujúcimi sa na apoštolov Kristových.
2Kor 11:14 A nie div, lebo veď sám satan sa pretvaruje na anjela svetla.

Kristus totiž predpovedal, že po ňom prídu zjavenia a ľudia s novými náukami, ktorými budú ľuďom štekliť uši. A týchto budú ľudia počúvať.

Podobne je to aj z veršom od proroka Malachiáša.

JE vytrhnutý z kontextu, aby pasoval na vymyslenú obeť – na omšu Rímskej cirkvi.

Keďže Božie slovo je **logos** - z čoho vzniklo aj slovo logika, tak sa Božie slovo vysvetľuje Božím slovom. To znamená, že Boh svoje slovo tak dal spísať, aby jeho náuka bola vysvetlená inou časťou Písma. Prevažne vysvetlenie vidno v kontexte, ale ak vysvetlenie nie je v kontexte tak sa vysvetľuje inou časťou Písma.

čiže Božie slovo sa vysvetľuje Bohom, nie názormi a vymyslenými učeniami teológov.

Jn 14:26 Ale Tešiteľ, Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, naučí vás všetko a pripomenie vám všetko, čo som vám povedal.

A Duch Svätý je ten, ktorý nám má pripomenúť skrze čítanie a poznanie Božieho slova, čo nám Boh zanechal. Nič iné, iba to, čo nám Boh zanechal. To znamená, že nám nebude pripomínať výroky teológov, ale Božie slovo z iných častí Božieho slova. Nebude nám pripomínať slová svätej Terezy, učiteľky cirkvi, alebo slová iných učiteľov Rímskej cirkvi a zjavení Rímskej cirkvi a Tradície Rímskej cirkvi, nebude nám pripomínať náuky a dogmy vymyslené po spísaní Písma.

Ale Duch Svätý nám pripomenie Božie slová z iných častí Božieho slova, ktoré sú už spísané v Písme. Toto je jeho úloha. Otvorí nám oči a uviesť do plného poznania Božieho slova.

1. marca 2015

Sám Malachiáš vo svojej knihe dáva čiastočnú odpoveď, predovšetkým na to, čo tá obeť nebude a čím sa nebude konať.

Najprv si pozrieme na chrám do ktorého Panovník teda samotný Boh príde:

Mal 3:1 Hľa, ja pošlem svojho anjela a pripraví predomnou cestu. I zaraz príde **do svojho chrámu Panovník**, ktorého vy hľadáte, a anjel zmluvy, ktorého si žiadate.

Čiže keď Božie slovo je Logos a jeho náuka z neho dá vyvodiť logicky, tak poskladáme logicky, čo Boh uložil vo večnom nemennom Božom slove.

Čo uložil v jeho zákone. Čo nám prichádza skrze jeho Ducha na myseľ z Božieho slova:

Kto je ten panovník?

Ten Panovník je Mesiáš, Bohočlovek Ježiš Kristus. Iného Pána, iného kráľa Starozákonný ľud neočakával. Iná logická odpoveď z Božieho slova sa nedá vyvodiť.

Do ktorého chrámu má prísť očakávaný Panovník? Do každého katolíckeho na príkaz kňaza? Do katolíckeho kostola dať sa zavrieť kňazom do pozlátenej skrinky?

Spomínajú sa v Novej zmluve kostoly a Bohostánky? Spomínajú sa kamenné chrámy, kde bude prebývať Boh a kde sa bude čistá obeť konať? Určite nie, lebo tie sa v Novom zákone nikde nevyskytujú.

Čo je potom chrámom v Novom zákone?

1Kor 3:16 Neviete, že ste Boží chrám a že vo vás prebýva Boží Duch?

1Kor 3:17 Kto by teda Boží chrám zničil, toho Boh zničí. Lebo Boží chrám je svätý - a ním ste vy.

Božím chrámom v Novom zákone je kresťan, kresťan je nasledovník Krista.

Nasledovník učenia Rímskeho pápeža sa nazýva Rímskokatolík. (nie kresťan)

Božie slovo vždy viackrát objasňuje jednu vec, na iných miestach, aby nebolo o správnom vysvetlení pochybností. A teda znova na inom mieste nachádzame čo je ten Boží chrám:

1Kor 6:19 A nevíete, že vaše telo je chrámom Ducha Svätého, ktorý je vo vás, ktorého máte od Boha, a že nepatrite sebe?

2Kor 6:14 Neťahajte jarmo s neveriacimi! Veď akú účasť má spravodlivosť na nepravosti?! Alebo čo má spoločné svetlo s tmou?!

2Kor 6:15 Aká zhoda je medzi Kristom a Beliarom?! Aký podiel má veriaci s neveriacim?!

2Kor 6:16 A ako súvisí Boží chrám s modlami?! A vy ste chrám živého Boha, ako hovorí Boh: „**Budem v nich prebývať a medzi nimi chodiť, budem ich Bohom a oni budú mojím ľudom.**“

2Kor 6:17 A preto vyjdite spomedzi nich, oddelte sa, hovorí Pán, a nečistého sa nedotýkajte; a ja vás prijmem

2Kor 6:18 a budem vašim Otcom a vy budete mojimi synmi a dcérami, hovorí všemohúci Pán.“

1. marca 2015

Hebr 3:6 Ale Kristus ako Syn je nad jeho domom; **a jeho domom sme my, ak** si zachováme pevnú dôveru a slávnú nádej.
(do konca)

1Pt 2:5 a dajte sa vbudovať aj vy ako živé kamene **do duchovného domu**, do svätého kňazstva, aby ste prinášali **duchovné obety**, príjemné Bohu skrze Ježiša Krista.

Čiže Božím Novozákonným chrámom je spasený, znovuzrodený človek poslúchajúci iba Božie slovo.

To, že kamenné múry nie sú chrámom kde býva Boh hovorí zasa Božie slovo pre lepšiu istotu zasa hneď na dvoch miestach:

Sk 17:24 Boh, ktorý stvoril svet a všetko, čo je v ňom, pretože je Pánom neba i zeme, **nebýva v chrámoch zhotovených rukou.**

Sk 17:25 ani sa mu neslúži ľudskými rukami, akoby niečo potreboval, veď on dáva všetkým život, dych a všetko

A zasa pre istotu pravdy je to na inom mieste Písma potvrdené:

Sk 7:48 Lenže Najvyšší nebýva v domoch, zhotovených rukou, ako hovorí prorok:

Sk 7:49 »**Nebo je mojím trónom a zem podnožkou mojich nôh. Akýže mi postavíte dom, hovorí Pán, alebo aké je miesto môjho odpočinku?**

Sk 7:50 **A neurobila moja ruka toto všetko?«**

Novozákonný Boh teda nebýva v chrámoch zhotovených ľudskou rukou, ani sa mu neslúži ľudskými rukami. A Boh nie je klamár, a nikdy jeho slovo nemôžeme označiť že sa mylí. A ak niekto tvrdí opak že Boh prebýva v chrámoch, v bohostánku, tak ten čo to tvrdí je klamár:

Rim 3:4 Nech sa ukáže, že Boh je pravdivý a všetci ľudia klamú, ako je napísané: „**Aby si sa ukázal spravodlivý vo svojich slovách a zvíťazil, keď ťa budú súdiť.**“

Ak Božie slovo neberieme vážne, tak sa potom človek upiera na klamárov, na tých, čo mu štekli uši, a drží sa ich ľudských teologických výmyslov.

No ale teraz poďme ďalej:

V Starom zákone existoval iba jeden kamenný chrám, kde Boh bol prítomný: Jeruzalemský chrám a tam sa obetovalo, tam sa prinášala každodenná obeť.

V Novom zákone teda neexistuje kamenný chrám, kde má prebývať Boh, lebo **Božím chrámom je každý spasený človek**. A každý spasený človek je svätý a čistý, lebo v ňom prebýva Boh, ktorý ho posväcuje a očisťuje. (1 Kor 3, 17)

A keďže neexistuje kamenný chrám, neexistujú ani kamenní chrámoví kňazi a nikde ich v Novom zákone niet. Teda žiadna chrámová obeta nikde nie je zmienená. Lebo kňazmi Krista kráľa sú jeho spasení veriaci ľudia.

1. marca 2015

A toto kráľovské kňazstvo má spísané v Novom zákone systém bohoslužby a systém obiet.

Verš samotného PETRA, ktorého katolíci považujú za prvého pápeža:

1Pt 2:9 Ale vy ste **vyvolený rod, kráľovské kňazstvo, svätý národ, ľud určený na vlastníctvo, aby ste zvestovali slávne skutky** toho, ktorý vás z tmy povolal do svojho obdivuhodného svetla.

Takže existuje Kristus – dokonalý kňaz naveky, ktorý jedinou čistou a svätou obetou uzmiereľ človeka s Bohom a potom je už len spomínané všeobecné kňazstvo – Boží vykúpený svätý ľud tu na zemi.

Kráľovské kňazstvo to nie sú traja vedúci predstavitelia zboru, kráľovské kňazstvo je každý do jedného zachránený, spasený kresťan.

1Pt 2:5 a dajte sa vbudovať aj vy ako živé kamene do duchovného domu, do **svätého kňazstva**, aby ste prinášali **duchovné obety**, príjemné Bohu skrze Ježiša Krista.

Čo píše v Písme apoštol Peter, ktorého katolíci majú ako prvého pápeža?

Apoštol Peter, ktorého si vyvolili zhruba po šesťsto rokoch kresťanstva katolíci ako prvého pápeža hovorí o obeti. O duchovnej obeti. Tak predsa máme v Novom zákone obeti. Obeti, ktoré má prinášať všeobecné kňazstvo – teda každý jeden do nohy spasený, znovuzrodený človek.

Verš čítaný pred tým nám už napovedá, čo je jedna z duchovných obetí – zvestovanie slávnych skutkov toho, ktorý nás z tmy povolal do svetla, ktorý nás znovuzrodil. A tie obdivuhodné skutky vyplývajúce z Petrovho verša nie je nič iné ako ohlasovanie evanjelia, ktoré má hlásať každý znovuzrodený kresťan.

A zvestovanie evanjelia je obeta pre toho, kto to robí. Už len z ľudského pohľadu: stojí nás to čas investovaný do rozhovorov, do presvedčania, do štúdia Písma aby sme vedeli správne odpovedať, čas investovaný do tlačenia a roznášania letákov, stojí nás to financie, ktoré mohla naša rodina inakšie využiť.

Je to obeta. Ale my vieme, že máme všetko od Boha, tak toto „obetujeme“ nie pre Boha, že by to potreboval, ale pre naplnenie jeho príkazu šírenia evanjelia.

Božou pravdou umlčujeme lož. Je to obeť, pretože častokrát strácame úctu ľuďom, priateľom, a pod.

Duchovný dom – chrám živého Boha je každý spasený kresťan. Existuje IBA DUCHOVNÝ DOM. NIE SKUTOČNÝ, kamenný, viditeľný očami!

A v tomto duchovnom dome je KAŽDÝ kresťan Kristovým kráľovským kňazom, kde prináša DUCHOVNÉ OBETE BOHU.

Ešte pre istotu na potvrdenie zasa Božím slovom sa uistíme, že skutočnými novozákonnými Kristovými kňazmi je každý spasený kresťan a nie vyštudovaný človek so štátnicami z filozofie a teológie s titulmi pre meno a za meno.

Zjv 1:5 a od Ježiša Krista, verného svedka, prvorodeného z mŕtvych a vládcu nad kráľmi zeme. Jemu, ktorý nás miluje a svojou krvou nás oslobodil od hriechov

Zjv 1:6 a **urobil nás kráľovstvom, kňazmi Bohu a svojmu Otcovi**, jemu sláva a vláda na veky vekov. Amen.

1. marca 2015

Každý jeden oslobodený od hriechov, čiže spasený kresťan je kráľovským kňazom.

V duchovnom chráme sa dajú prinášať jedine duchovné obete.

A čo sú to tie DUCHOVNÉ obete? ak sa nedržíme Rímskych teológov a falošných zjavení, tak zasa nám na to odpovie večné nemenné Božie slovo, večný nemenný zákon. A zasa odpoveď máme logicky hľadať, nie domýšľať si, čo to je.

Takže čo nás napadne, keď poznáme Písmo, čo sú tie obete, keď čítame, počúvame Písmo?

Rim 12:1 Bratia, pre Božie milosrdenstvo vás prosím, aby ste svoje telá prinášali ako živú, svätú, Bohu milú obeť, ako svoju duchovnú bohoslužbu.

Zasa keby sme rozmýšľali po katolícky, tak človeka napadne že prinášať obeť tela je týrať sa, postiť sa v piatok...

Žiaľ nie je to tak:

1Kor 8:8 Ale jedlo nás nepriblíži k Bohu: ani keď nejeme, nič nestratíme, ani keď jeme, nič nezískame.

Svoje telá to jest: aby sme Bohu patrili celí (nie ako katolíci Panne Márii sa zasväcovať celí na život a po smrti na fatimských večeradiach)

Ale aby sme neblúdili vo vlastnom zmyšľaní Pavol ďalej objasňuje čo je to prinášať svoje telá ako ŽIVÚ, SVÄTÚ OBETU, ako DUCHOVNÚ BOHOSLUŽBU:

nepripodobňovať sa svetu, premeniť sa obnovou zmyšľania –to znamená nemyslieť ľudsky, nenasledovať náboženských výmyselníkov, ale IBA to, čo Boh zjavuje vo svojom slove, aby sme vedeli rozoznať čo je vôľa Božia... (Rim 12, 2)

máme premeniť svoju myseľ – ak sme doteraz pokladali Rímsku omšu za obeť, Rímskych kňazov za Božích služobníkov, tak musíme po pochopení Božieho slova zmeniť zmyšľanie – opustiť Rímske obety a Rímskych služobníkov.

Ďalej Duch Svätý nám pripomenie na myseľ čo je v Písme. Pripomenie nám ďalšie duchovné obeti spomínané v Novom zákone, ktoré máme dávať Bohu:

To, čo od nás ako prvoradá Boh vyžaduje je obeta čistých, úprimných pier, obeta chvály, oslavy a vďaky BOHU, čiže modlitba vzývajúca, chváliaca, vyvyšujúca Božie meno skrze meno Ježiša Krista.

Hebr 13:15 Skrze neho teda ustavične prinášajme Bohu obeť chvály, totiž ovocie úst, ktoré vyznávajú jeho meno.

A zároveň sme sa dostali k ustavičnej obeti Nového zákona, ktorá sa nekoná len na určenom mieste ale všade po celej zemi, všade, kde sa nachádza spasený, znovuzrodený Boží ľud:

Malachiášova prorokovaná Novozákonná obeta obetovaná na každom mieste od východu slnka až po západ je predovšetkým ustavičné prinášanie Bohu chvály vyznávajúc jeho meno.

(Iba chválu JEHO menu, Iba menu BOHA, to znamená žiadnu chválu Panne Márii, žiadnu mŕtvym ľuďom, (svätým) pretože Boh je Boh žiarlivý a tresce každého kto sa obracia na niekoho iného ako na neho a kto vzdáva úctu niekomu inému ako jemu – to je v druhom prikázaní, ktoré katolíci vynechali)

Obeta chvály sa Bohu prináša na každom mieste, v každom kúte zemegule. V každej izbe, kde sa spasený znovuzrodený kresťan nachádza, vo firme, vo vlaku a autobuse, na mori, vo vzduchu, v lese, na púšti, na vrchole hôr... NA KAŽDOM MIESTE. Ustavične.

Obetu chvály Boh prijme iba z čistých pier, ktoré on očistil:

V čítaní Izaiáša na začiatku kázne sme počuli, že sám Boh musí očistiť pery, a až taký človek môže potom ohlasovať jeho zvesť, až taký človek môže potom Boha chváliť. Čiže musí od človeka odísť nepravosť a jeho hriech musí byť prikrýty.

Iz 6:6 Tu priletel ku mne jeden zo serafínov majúc v ruke žeravý uhoľ, ktorý vzal kliešťami s oltára. (žeravý uhoľ na kadenie)

Iz 6:7 A dotknul sa mojich úst a riekol: Hľa, tento uhoľ sa dotknul tvojich rtov, a tak odišla tvoja nepravosť, a tvoj hriech je prikrýty.

Rim 14:23b A všetko, čo nie je z viery, je hriech.

Kadidlo v SZ – znamenalo prykrytie hriechu ľudu.

Lv 10:1 Áronovi synovia, Nadab a Abiu, vzali svoje kadidelnice, nakládli do nich ohňa a naň kadidlo, a tak priniesli Pánovi nenáležitý oheň, aký im Pán neprikázal.

Lv 10:2 Preto vyšiel oheň **zpred Hospodina a strávil ich, a tak** zomreli pred Hospodinom.

Lv 10:3 A Mojžiš povedal Áronovi: To je to, čo hovoril Hospodin povediac: V tých, ktorí pristupujú ku mne, budem posvätený, a pred tvárou všetkého ľudu budem oslávený. A Áron mlčal.

Nm 16:46 Vtedy povedal Mojžiš Áronovi: Vezmi kadidlo, daj naň ohňa s oltára, polož kadiva a idi rýchle k obci a pokry na nich *hriech*, lebo vyšiel prudký hnev od tvári Hospodinovej, začala rana.

1Krn 6:49 A Áron a jeho synovia kadili na oltári zápalnej obeti a na oltári na kadenie *súc ustanovení* ku každej práci svätyné svätých a aby prikrývali *hriech* na Izraelovi podľa všetkého toho, čo prikázal Mojžiš, služobník Boží.

Čo je kadidlo v Novom zákone?

Starozákonné obete a kadenie sa skončili poslednou obeťou Ježiša Krista. Presne v momente, keď Kristus na kríži vykrikoval: DOKONANÉ JE! A napoly sa roztrhla chrámová opona nadprirodzeným Božím zásahom.

1. marca 2015

Roztrhnutie chrámovej opony znamenalo, že skrze vieru v Krista majú všetci veriaci tejto jedinej obeti prístup priamo do svätyne svätých, k Bohu. Každý má priamy prístup k Bohu vierou skrze Ježiša Krista, nie cez viditeľného človeka, kňaza.

Sme očistení, náš hriech je prikrytý, máme prístup priamo pred Boha a nepotrebujeme špagáty na nohu za predstupovanie pred Boha.

Čiže v Novom zákone kadidlo nemôže byť niečo telesné, niečo rukami prinášané, ale musí to mať zasa len duchovný význam. A ten nám Písmo vysvetľuje:

Zjv 8:3 A prišiel iný anjel a postavil sa pri oltári a mal zlaté kadidlo, a bolo mu dané mnoho kadiva, aby *ho* dal s modlitbami všetkých svätých na zlatý oltár, ktorý *je* pred trónom.

Zjv 5:8 A keď ju vzal, štyri bytosti a dvadsiati štyria starci padli pred Baránkom. Každý mal gitaru a zlatú čašu plnú kadidla, **čo sú modlitby svätých,**

Modlitby živých pozemských svätých, nebi sú prinášané v nebi Bohu ako kadidlo príjemnej vône na nebeský oltár.

Ďalší dôležitý fakt:

Verš pred jedenástym veršom dokazuje, že jedenásty verš u Malachiáša je bez neho vytrhnutý z kontextu. A tam je tiež odpoveď, ktorú som vyššie rozobral:

Mal 1:10 Keby bol niekto z vás, kto by zavrel bránu, aby ste nezapaľovali môj oltár nadarmo! Nemám vo vás záľúbenie - hovorí Pán zástupov, **a neprijmem obeť z vašich rúk.**

Boh neprijme v budúcnosti, v Novom zákone – po Kristovej obeti ŽIADNU obeť z ľudských rúk! To je veľmi dôležité!

Žiadnu obeť z ľudských rúk prinášajúcu uzmiernenie, odpustenie hriechov, prikrytie hriechu.

Pálenie kadidla je z ľudských rúk. Omša je obeť z kňazských rúk! Bez kňaza, bez rúk kňaza by nebola žiadna obeť omše!

Pred obeťou omše kňaz vzyva Boha, aby prijal túto obeť ľudských rúk a ľudia spievajú pesničky aby Boh prijal obeť z ľudských rúk, napr:

Prijmi pane obeť, ktorú kňaz ti koná tu, na oltári obetuje obeť presvätú.

Z rúk svojho kňaza ráč vziať tú obeť presvätú a ráč ju Bože prijať za **hriechov odplatu...**

Ale Boh hovorí: Neprijmem obeť z vašich rúk

V kánone, ktorý sa číta na Veľkú noc a Vianoce kňaz číta:

Prikáž svojmu svätému anjelovi, aby preniesol tieto dary na tvoj nebeský oltár

Rímski kňazi a omše teda v žiadnom prípade nie sú od Boha! A Boh neprijíma túto obeť omše z ich rúk!

Ľudia nepoznajú, neštudujú Rímsku náuku, ale skrze piesne a omšové čítania sa im vtlačia Rímska náuka.

Hebr 10:5 Preto keď prichádza (Kristus) na svet, hovorí: „**Nechcel si obeť ani dar, ale dal si mi telo.**

Hebr 10:6 **Nepáčili sa ti zápalné obety ani obety za hriech.**

Kristova obeť na kríži, kde krvavým spôsobom bol obetovaný Boh v ľudskom tele bola posledná, dokonalá a dokončená, čiže totálne posledná telesná krvavá obeť prinesená Bohu. A ten, kto verí v túto poslednú obeť spred 2000 rokov a vzhladá ku nej ako k jedinej obeti obete za svoje hriechy ako k poslednému kňazovi a Veľkňazovi Ježišovi Kristovi, tak VIEROU je zachránený a má večný život.

Kto jej neverí, ale verí každodenným obetiam omše, NEMÁ večný život, ale svojou modloslužbou popudzuje Boha k hnevu a trestom, ktoré budú na ňom vyvršené na konci vekov.

My vieme, že ohavnosťou je homosexualita, pedofília, a iné sexuálne úchylky spomenuté v Starom zákone. Za toto ľudia popudzujú Boha k hnevu, k trestaniu. No musíme dodať, že aj modloslužba je ohavnosť, čiže omša je ohavnosť čiže omša je pred Bohom ten istý hriech ako homosexualita. Rovnaký hnev ako postihne homosexuálov ak sa neobrátia a nebudú konať pokánie rovnaký Boží hnev bude na konci časov vyvršený na katolíckych kňazoch a na ľuďoch ktorý tomu veril, ktorý ich nasledoval a ktorý spolu s nimi sa účastnil modloslužby.

Ak sa neobrátia a nevykonajú z toho pokánie.

To nie sú moje vyhrážky, toto hovorí večné, nemenné Božie slovo.

Omša a kňazi sú výsmech Bohu a jeho slovu. Celý Rímsky systém koná proti Bohu, preto NIKTO nemôže byť spasený, pokiaľ sa neprestane takto vysmievať Bohu a obetovať denno denne „Boha“. Z Rímskeho systému je len jedna cesta a to je **vystúpiť** z Rímskej organizácie riadenej štátom Vatikán.

A kto sa chce k Bohu dostať tak ho vzývať o záchranu a hľadať ho IBA v jeho živom slove.

Byť kresťanom, byť spasený, znovuzrodený je jediná možnosť, ako prísť do večného života k Bohu.

Rímskokatolíci si myslia že uzmierujú Boha, no v skutočnosti uzmierujú Satana, aby ich držal v spánku a v stave mŕtvolnosti.

Myslia si že život je v omši a vo sviatostiach a bez kňazov a ich čarovných úkonov podopretých presnými formulkami ho nebudú mať.

Ale život je IBA v Bohu a jeho slove.

Jn 5:24 Veru, veru, hovorím vám: Kto počúva moje slovo a verí tomu, ktorý ma poslal, má večný život a nepôjde na súd, ale prešiel zo smrti do života.

Jn 6:63 Duch oživuje, telo nič neosoží. Slová, ktoré som vám povedal, sú Duch a život.

Božia cesta spásy, Boží zákon je spísaný. Je večný a nemenný a nedoplniteľný dogmami, zjaveniami koncilmi. Katolícke náuky vznikli dávno po Kristovi sú tu iba chvíľu a pominú sa so svetom do záhuby.

Kresťanské zhromaždenie je BOHOSLUŽBA.

1. marca 2015

Bohoslužba znamená, služba Bohu. Služba jedine Bohu. Služba chvály a vďaky. Inú službu od človeka Boh nechce, neprijme. Žiadnu službu skrze ruky niekoho. Boh prijíma iba obeť chvály a vďaky a kadidlo modlitieb. Obeť chvály a vďaky skrze žalmy, hymny a duchovné piesne zvelebujúce JEDINE Jeho. (Ef 5, 19) a jeho meno.

Kresťanské zhromaždenie je Bohoslužba. Chváli sa, ďakuje sa, spieva sa IBA BOHU. Tam je Boh prítomný medzi svojim ľudom. (Lk 18, 20) A káže sa IBA Božie slovo, žiadne ľudské náuky, teórie, žiadne zjavenia... Lebo posledné zjavenie je večné nemenné Božie slovo, večný, nemenný zákon, podľa ktorého bude súdený každý človek, nie podľa dodržiavania Tradícií a ľudských obyčajov a tradícií otcov!

Stručný záver:

Spasený kresťan je kráľovským kňazom prinášajúcim denne, ustavične, na každom mieste obeť chvály. Spasený kresťan prináša denne Bohu kadidlo, modlitbu čistých pier vyznávajúce meno Pánovo.

A jedine spasený kresťan toto môže správne robiť, pretože od neho odišla nepravosť a jeho hriech je prikrýty.

Ale naše obeť chvály, obeť modlitieb, obeť zvestovania evanjelia nemajú možnosť nikoho spasiť, lebo spása už bola dokonaná Ježišom Kristom. My nie sme záchrancovia. My sme len Kristovi kňazi, Kristovi poslovia

2Kor 5:20 Tedy za Krista posolstvom, ako čo by *sám* Bôh napomínal skrze nás, prosíme za Krista, smierte sa s Bohom!

Sodoma a Gomora bola zničená pre homosexualitu a pedofíliu a iné pred Bohom ohavné sexuálne hriechy. Napriek tomu bude ľuďom Sodomy a Gomory v deň súdu ľahšie ako tým, ktorí nechceli počuť a prijať, Božiu cestu záchranu. (Mt 10, 14-15)

Sk 6:7 Božie slovo sa šírilo a počet učeníkov v Jeruzaleme veľmi rástol. Aj veľa kňazov poslušne prijalo vieru.

Modlitba

Nebeský Otče, ďakujeme ti za tvoje slovo a tvojho Ducha, ktorý nám objasňuje tvoje večné, nemenné slová. Prosíme ťa dnes predovšetkým za kňazov, aby prestali s modloslužbou a so zvädzaním ľudu do záhuby a aby množstvo kňazov tak ako v skutkoch apoštolov poslušne prijalo vieru a tak so sebou k Bohu strhli aj množstvo ľudí, ktoré viedli cestou do záhuby. Prosíme ťa o to v mene Ježiš. Amen.